I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1717/2006

av den 15 november 2006

om upprättande av ett stabilitetsinstrument

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179.1 och artikel 181a,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([1]), och

av följande skäl:

(1) Gemenskapen är en av de främsta givarna av ekonomiskt, finansiellt, tekniskt, humanitärt och makroekonomiskt bistånd till tredjeländer. Främjandet av stabila villkor för mänsklig och ekonomisk utveckling och av mänskliga rättigheter, demokrati och grundläggande friheter är ett av huvudmålen med Europeiska unionens (nedan kallad "EU") yttre åtgärder, till vilka dess instrument för externt bistånd bidrar. I november 2004 fastslog rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet i sina slutsatser om effektiviteten i EU:s yttre åtgärder att "fred, säkerhet och stabilitet samt mänskliga rättigheter, demokrati och god samhällsstyrning är väsentliga faktorer för hållbar ekonomisk tillväxt och utrotning av fattigdomen".

(2) I EU:s program för förebyggande av väpnade konflikter, vilket godtagits av Europeiska rådet, betonas EU:s politiska åtagande om att konfliktförebyggande är ett av huvudmålen för EU:s förbindelser med tredjeland och konstateras att gemenskapens instrument för utvecklingssamarbete kan ge ett bidrag till att detta mål uppnås och till att EU utvecklas som en global aktör.

(3) Åtgärder som vidtas i enlighet med denna förordning för att uppnå målen med artiklarna 177 och 181a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapens (nedan kallat "EG-fördraget") kan komplettera och bör vara samstämmiga med åtgärder som EU antagit inom ramen för avdelning V för att uppnå målen med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken samt med åtgärder som antagits inom ramen för avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat "EU-fördraget"). Kommissionen och rådet bör, vardera inom ramen för sin respektive behörighet, samarbeta för att säkerställa konsekvensen.

(4) I Europeiskt samförstånd om utveckling som antogs av rådet, företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen den 22 november 2005 och välkomnades av Europeiska rådet den 15–16 december 2005 anges att gemenskapen inom ramen för sina institutioners respektive behörighet kommer att utarbeta en övergripande strategi för förebyggande gentemot svaga stater, konflikter, naturkatastrofer och andra typer av kriser; ett mål som denna förordning bör bidra till.

(5) Europeiska rådet antog den europeiska säkerhetsstrategin den 12 december 2003.

(6) Europeiska rådet uppmanade i sitt uttalande av den 25 mars 2004 om bekämpande av terrorism till att frågor om kampen mot terrorism skulle integreras i alla relevanta program för externt bistånd. I EU:s strategi inför det nya årtusendet om förebyggande och bekämpning av den organiserade brottsligheten, antagen av rådet den 27 mars 2000, uppmanas till ett närmare samarbete med tredjeland.

(7) Stabilisering efter en kris förutsätter ett varaktigt och flexibelt engagemang från det internationella samfundets sida, framför allt under de första åren efter en kris, utgående från helhetsstrategier för övergången.

(8) Genomförandet av stödprogram i en situation som kännetecknas av kris och politisk instabilitet förutsätter särskilda bestämmelser som medger flexibilitet vid beslutsfattande och medelstilldelning, förstärkta åtgärder som garanterar överensstämmelse med bilateralt bistånd och mekanismer för sammanläggning av givarmedel. Det förutsätter även att offentlig myndighetsutövning kan delegeras via indirekt centraliserad förvaltning.

(9) I Europaparlamentets resolutioner och rådets slutsatser med anledning av kommissionens meddelanden om att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbi-

([1]) Europaparlamentets yttrande avgivet den 6 juli 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 november 2006.

stånd betonas att en effektiv samordning mellan de insatser som finansieras genom gemenskapens olika finansieringsinstrument är nödvändig vid krissituationer.

(10) För att kunna ta itu med dessa frågor på ett effektivt sätt i god tid behövs särskilda finansiella medel och finansieringsinstrument som kan komplettera det humanitära biståndet och instrumenten för långsiktigt samarbete. Humanitärt bistånd bör fortsätta att ges i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd ([1]).

(11) Utöver de åtgärder som överenskoms med partnerländer inom den ram för samarbete som fastställs i därtill hörande gemenskapsinstrument för externt bistånd, måste gemenskapen kunna tillhandahålla stöd som inriktas på viktiga globala och gränsöverskridande frågor som kan komma att ha destabiliserande inverkan.

(12) I EU:s ”riktlinjer för en stärkt operativ samordning mellan gemenskapen, företrädd av kommissionen, och medlemsstaterna på området för externt stöd” från 2001 betonas behovet av en förbättrad samordning av EU:s externa bistånd.

(13) I denna förordning fastställs för perioden 2007-2013 en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([2]).

(14) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning bör antas enligt rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([3]).

(15) Denna förordning är avsedd att omfatta tillämpningsområdet för ett antal befintliga förordningar om gemenskapens externa bistånd och ersätta dem. De förordningarna bör därför upphävas.

(16) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med tanke på behovet av en samlad multilateral reaktion inom de områden som anges i denna förordning och de därför, på grund av omfattningen och de globala verkningarna av de åtgärder som föreskrivs i förordningen bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EG-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

([1]) EGT L 163, 2.7.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EGT L 284, 31.10.2003, s. 1).

([2]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

([3]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Mål

1. Gemenskapen skall i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning vidta åtgärder avseende utvecklingssamarbete samt åtgärder för finansiellt, ekonomiskt och tekniskt samarbete med tredjeländer.

2. I enlighet med målen för detta samarbete och enligt de begränsningar som fastställs i EG-fördraget skall denna förordnings särskilda syften vara följande:

a) I en krissituation eller begynnande krissituation bidra till stabilitet genom att på ett effektivt sätt hjälpa till att bevara, upprätta eller återupprätta de villkor som krävs för att gemenskapens utvecklings- och samarbetspolitik skall kunna genomföras effektivt.

b) För att skapa stabila villkor för genomförandet av gemenskapens samarbetspolitik i tredjeländer, hjälpa till att förbättra tredjeländernas kapacitet att hantera särskilda globala och regionövergripande hot med destabiliserande inverkan och se till att det finns beredskap för att hantera presumtiva krissituationer och situationer när akuta kriser är över.

3. Åtgärder som vidtas enligt denna förordning får komplettera och skall vara förenliga med och inte påverka tillämpningen av åtgärder som antagits i enlighet med avdelning V och avdelning VI i EU-fördraget.

Artikel 2

Gemenskapsstödets komplementaritet

1. Det gemenskapsstöd som kan ges i enlighet med denna förordning skall komplettera stöd enligt närbesläktade gemenskapsinstrument för externt bistånd. Det skall endast användas när dessa instrument inte ger möjlighet till lämpliga och effektiva insatser.

2. Kommissionen skall sörja för att de åtgärder som antas i enlighet med denna förordning är förenliga med gemenskapens övergripande strategiska policyram för partnerlandet och särskilt med målen för de instrument som avses i punkt 1, samt med andra relevanta gemenskapsåtgärder.

3. I syfte att göra stödåtgärderna på gemenskapsnivå och nationell nivå mer effektiva och samstämmiga, skall kommissionen främja en god samordning mellan sina egna insatser och medlemsstaternas insatser, både på beslutsnivå och ute på fältet. För detta ändamål skall medlemsstaterna och kommissionen använda ett system för informationsutbyte.

Artikel 3

Bistånd som reaktion på krissituationer eller framväxande kriser

1. Gemenskapen kan ge tekniskt och finansiellt bistånd i syfte att uppnå de särskilda syften som anges i artikel 1.2 a som reaktion på en akut situation, kris eller framväxande kris, en situation som hotar demokratin, lag och ordning, skyddet av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna eller enskilda personers säkerhet och trygghet, eller en situation som riskerar att trappas upp till en väpnad konflikt eller att allvarligt destabilisera tredjelandet eller tredjeländerna i fråga. Åtgärderna kan även avse situationer där gemenskapen har åberopat klausuler om väsentliga beståndsdelar i internationella avtal för att helt eller delvis upphäva samarbetet med tredjeländer.

2. Tekniskt och finansiellt bistånd enligt punkt 1 skall täcka följande områden:

a) Stöd, genom tekniskt och logistiskt bistånd, till insatser av internationella och regionala organisationer eller statliga och icke-statliga aktörer för att främja förtroendeskapande åtgärder, medling, dialog och försoning.

b) Stöd till uppbyggnad och drift av interimsförvaltningar som inrättats i enlighet med internationell rätt.

c) Stöd till utveckling av demokratiska och pluralistiska statliga institutioner, inbegripet åtgärder för att främja kvinnors roll i dessa institutioner, en effektiv civilförvaltning och därtill hörande rättsliga ramar på nationell och lokal nivå, ett oberoende rättsväsende, god samhällsstyrning och lag och ordning inbegripet icke-militärt tekniskt samarbete för att stärka övergripande civil kontroll, översyn av säkerhetssystemet och åtgärder för att stärka förmågan till brottsbekämpning och rättsväsendets kapacitet i kampen mot smuggling av människor, narkotika, eldvapen och explosivt material.

d) Stöd till internationella straffrättstribunaler och särskilda nationella tribunaler, sannings- och försoningskommissioner och mekanismer för ett rättsligt avgörande i ärenden som gäller mänskliga rättigheter samt hävdande och tilldömande av äganderätter i enlighet med internationella normer för mänskliga rättigheter och rättsstatsprinciper.

e) Stöd till åtgärder som behövs för att börja rehabilitera och återupprätta viktig infrastruktur, bostäder, offentliga byggnader och ekonomiska tillgångar samt grundläggande produktionskapacitet, och för att få fart på ekonomisk aktivitet och skapande av sysselsättning samt skapa de minimiförutsättningar som krävs för en hållbar social utveckling.

f) Stöd till civila åtgärder för att avmobilisera och återintegrera de stridande i det civila samhället och när det är lämpligt repatriera dem, samt åtgärder för att ta itu med barnsoldaters och kvinnliga stridandes situation.

g) Stöd till åtgärder för att mildra de sociala effekterna av omstruktureringen av de väpnade styrkorna.

h) Stöd till åtgärder för att inom ramen för gemenskapens samarbetspolitik och dess mål hantera de socio-ekonomiska effekterna för civilbefolkningen av truppminor och oexploderad ammunition eller andra spränganordningar som använts i kriget. Verksamhet som finansieras genom denna förordning skall omfatta riskutbildning, stöd till offer, minröjning, och i samband med det förstöring av vapenlager.

i) Stöd till åtgärder för att inom ramen för gemenskapens samarbetspolitik och dess mål hantera effekterna för civilbefolkningen av olaglig användning av och tillgång till eldvapen. Sådant stöd skall begränsas till övervakningsverksamhet, hjälp till offer, åtgärder för att medvetandegöra allmänheten och utveckla juridisk och administrativ expertis och goda rutiner.

Bistånd skall endast ges i den mån det är nödvändigt för att återupprätta förutsättningarna för de berörda befolkningsgruppernas sociala och ekonomiska utveckling i en krissituation eller inför framväxande kriser enligt punkt 1. Det skall inte omfatta stöd till åtgärder för att hindra vapenspridning.

j) Stöd till åtgärder för att säkra att kvinnors och barns särskilda behov i kris- och konfliktsituationer, inbegripet det könsrelaterade våld de utsätts för, hanteras på ett fullgott sätt.

k) Stöd till rehabilitering och återintegrering av dem som blivit offer för väpnade konflikter, inbegripet åtgärder för att tillgodose kvinnors och barns särskilda behov.

l) Stöd till åtgärder för att främja och försvara respekt för de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna, demokrati och rättssäkerhet och därtill hörande internationella instrument.

m) Stöd till socio-ekonomiska åtgärder för att främja rättvis tillgång till och öppen förvaltning av naturresurser i en krissituation eller inför framväxande kriser.

n) Stöd till socio-ekonomiska åtgärder för att hantera effekterna av plötsliga folkförflyttningar, inbegripet åtgärder för att tillgodose behovet av värdsamfund i en krissituation eller inför framväxande kriser.

o) Stöd till åtgärder för att stödja utveckling och organisering av ett civilt samhälle och dess medverkan i den politiska processen, inbegripet åtgärder för att hävda kvinnors roll i politiken och åtgärder för att främja oberoende, pluralistiska och professionella medier.

p) Stöd till åtgärder för att hantera naturkatastrofer eller katastrofer som vållats av människan och hot mot folkhälsan i avsaknad av eller som komplement till gemenskapens humanitära bistånd.

3. I de exceptionella och oförutsedda situationer som avses i punkt 1 får gemenskapen även ge tekniskt och finansiellt bistånd som inte uttryckligen omfattas av de särskilda biståndsområden som fastställs i punkt 2. Sådant bistånd skall begränsas till exceptionella stödåtgärder enligt artikel 6.2 vilka

— omfattas av det allmänna tillämpningsområdet och de särskilda syften som beskrivs i artikel 1.2 a,

— till sin varaktighet är begränsade till den period som fastställs i artikel 6.2,

— normalt sett skulle vara stödberättigade enligt andra gemenskapsinstrument för externt bistånd, men som i enlighet med artikel 2 bör omfattas av denna förordning på grund av behovet att snabbt reagera på en krissituation eller en framväxande kris.

Artikel 4

Stöd inom ramen för stabila förhållanden för samarbete

Gemenskapen skall tillhandahålla tekniskt och finansiellt stöd för att uppnå de särskilda syften som fastställs i artikel 1.2 b på följande områden:

1. Hot mot lag och ordning, enskilda personers säkerhet och trygghet, särskilt viktig infrastruktur och folkhälsan.

Stödet skall täcka följande:

a) Stärkande av kapaciteten hos de brottsbekämpande myndigheter, den del av rättsväsendet och de förvaltningsmyndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet, inbegripet människosmuggling och olaga narkotika- och vapenhandel, och med att effektivt övervaka illegal handel och transitering.

Transregionalt samarbete med tredjeländer som har visat en tydlig politisk vilja att lösa dessa problem skall prioriteras. Åtgärderna på det här området skall särskilt inriktas på god samhällsstyrning och vara i enlighet med internationell rätt, särskilt lagstiftningen avseende mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt.

När det gäller stöd till myndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism skall sådana stödåtgärder prioriteras som rör utvecklingen och stärkandet av antiterrorismlagstiftningen, genomförandet och tillämpningen av den finansiella lagstiftningen, tullagstiftningen och invandringslagstiftningen samt utvecklingen av internationella förfaranden för brottsbekämpning.

När det gäller stöd som rör problemet med narkotika skall vederbörlig uppmärksamhet ägnas åt internationellt samarbete som syftar till att främja bästa metoder för att minska efterfrågan, framställningen och skadan.

b) Stöd till åtgärder för att avvärja hot mot internationell transport, energiproduktion och viktig infrastruktur, inbegripet passagerar- och godstransport och energidistribution.

Åtgärder som beslutas på det här området skall särskilt inriktas på transregionalt samarbete och genomförandet av internationella normer för riskmedvetenhet, sårbarhetsanalys, krisberedskap och larm- och följdhantering.

c) Åtgärder som bidrar till att sörja för lämpliga reaktioner på plötsliga större hot mot folkhälsan, exempelvis epidemier med potentiellt transnationella verkningar.

Särskild vikt skall läggas vid beredskapsplanering, förvaltning av lager för vaccin och medicin, internationellt samarbete och system för tidig varning.

2. Riskminimering och beredskap i samband med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agenser.

Stödet skall täcka följande:

a) Främjande av civil forskningsverksamhet som ett alternativ till försvarsrelaterad forskning, och stöd till omskolning och alternativ sysselsättning för vetenskapsmän och ingenjörer som tidigare varit anställda inom vapenområdet.

b) Stöd till åtgärder för att förbättra säkerhetsinsatserna för civila anläggningar där känsliga kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agenser lagras eller hanteras i samband med civila forskningsprogram.

c) Stöd inom ramen för gemenskapens samarbetspolitik och dess mål för inrättandet av civil infrastruktur och relevanta civila undersökningar som är nödvändiga för avveckling, sanering och omställning av vapenrelaterade anläggningar när dessa inte längre förklaras vara en del i ett försvarsprogram.

d) Stärkande av kapaciteten hos de behöriga civila myndigheter som arbetar med utveckling och effektiv övervakning av handel med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agenser (inbegripet utrustning för deras framställning eller leverans), inbegripet genom installering av modern

logistik-, utvärderings- och kontrollutrustning.

e) Utveckling av de rättsliga ramarna och den institutionella kapaciteten för upprättande och genomförande av effektiva exportkontroller avseende varor med dubbla användningsområden, inbegripet regionala samarbetsåtgärder.

f) Utveckling av effektiv civil katastrofberedskap, krisplanering, bemötande av kriser och kapacitet för städinsatser efter eventuella stora miljöolyckor inom detta område.

I fråga om de åtgärder som omfattas av led b och d skall särskild tonvikt läggas vid bistånd till sådana regioner eller länder där det fortfarande finns lager av material eller agenser av den typ som avses i punkterna b och d och där det råder risk för att sådana material eller agenser kan komma att spridas.

3. Uppbyggande av kapacitet för att hantera situationen före och efter kriser.

Stöd till långsiktiga åtgärder för att bygga upp och stärka kapaciteten hos internationella, regionala och subregionala organisationer samt statliga och icke-statliga aktörer i fråga om deras insatser

a) för tidig varning, förtroendeskapande, medling och försoning och för att hantera framväxande motsättningar i samhället,

b) för en förbättrad återgång till normala förhållanden efter konflikter och katastrofer.

Åtgärderna enligt denna punkt skall omfatta kunskapsöverföring, informationsutbyte, bedömning av risker och hotbilder, forskning och analys, system för tidig varning samt utbildning. När så är lämpligt kan åtgärderna också omfatta finansiellt och tekniskt stöd till genomförandet av rekommendationer som gjorts av FN:s fredsbyggande kommission och som sammanfaller med syftena för gemenskapens politik för utvecklingssamarbete.

AVDELNING II

GENOMFÖRANDE

Artikel 5

Allmänna ramar för genomförandet

Gemenskapens bistånd enligt denna förordning skall genomföras i form av följande åtgärder.

a) Exceptionella stödåtgärder och interimsprogram.

b) Strategidokument för flera länder, tematiska strategidokument och vägledande flerårsprogram.

c) Årliga handlingsprogram.

d) Särskilda åtgärder.

Artikel 6

Exceptionella stödåtgärder och interimsprogram

1. Gemenskapsbistånd enligt artikel 3 skall genomföras i form av exceptionella stödåtgärder och interimsprogram.

2. Kommissionen får vidta exceptionella stödåtgärder i en krissituation enligt artikel 3.1 och i exceptionella och oförutsedda situationer, i enlighet med artikel 3.3, när åtgärderna måste genomföras snabbt eller flexibelt för att vara effektiva. Sådana åtgärder får ha en varaktighet på upp till 18 månader. Enskilda åtgärder får förlängas med ytterligare sex månader om det föreligger faktiska och oförutsedda hinder för deras genomförande, förutsett att det ekonomiska belopp som avsatts för åtgärden inte ökar.

3. När en exceptionell stödåtgärd kostar mer än 20 000 000 EUR skall åtgärden vidtas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 22.2.

4. Kommissionen får anta interimsprogram i syfte att upprätta eller återupprätta de grundläggande villkor som krävs för att gemenskapens externa samarbetspolitik skall kunna genomföras effektivt. Interimsprogram skall baseras på exceptionella stödåtgärder. De skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 22.2.

5. Kommissionen skall regelbundet informera rådet om sin planering av gemenskapsbiståndet enligt artikel 3. Innan kommissionen beslutar om eller förnyar några exceptionella stödåtgärder som kostar upp till 20 000 000 EUR, skall den informera rådet om åtgärdernas art, mål och beräknade totalbelopp. Den skall ta hänsyn till rådets politiska strategi för frågorna både vid planeringen av åtgärderna och vid deras genomförande, så att EU:s yttre åtgärder blir samstämmiga. Kommissionen skall även informera rådet innan den gör väsentliga förändringar av de exceptionella stödåtgärder som redan antagits.

6. Så tidigt som möjligt efter antagandet av exceptionella stödåtgärder, och under alla omständigheter inom sju månader, skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet genom att ge en översikt över gemenskapens befintliga och planerade åtgärder, med uppgifter om det bidrag som skall tas från andra gemenskapsinstrument, läget i fråga om befintliga strategidokument för ett land eller flera länder och gemenskapens roll i ett bredare internationellt och multilateralt perspektiv. I rapporten skall även anges om och i så fall hur länge kommissionen avser att fortsätta de exceptionella stödåtgärderna.

Artikel 7

Strategidokument för flera länder, tematiska strategidokument och vägledande flerårsprogram

1. Strategidokument för flera länder och tematiska strategidokument skall utgöra den generella grunden för tillhandahållande av stöd enligt artikel 4.

2. Strategidokumenten för flera länder och tematiska strategidokument skall ange gemenskapens strategi gentemot de berörda länderna eller temana med beaktande av de berörda ländernas behov, gemenskapens prioriteringar, det internationella läget och den verksamhet som de främsta parterna bedriver.

3. Strategidokumenten för flera länder och tematiska strategidokument, liksom eventuella ändringar av eller tillägg till dessa, skall antas enligt förfarandet i artikel 22.2. De skall inledningsvis gälla för en period som inte överstiger tillämpningsperioden för denna förordning och skall ses över efter halva perioden.

4. Strategidokumenten skall överensstämma med och undvika dubblering av strategidokument för enskilda eller flera länder eller tematiska strategidokument som antagits inom ramen för gemenskapens övriga instrument för externt bistånd. Strategidokumenten skall i lämpliga fall bygga på en dialog med det eller de berörda partnerländerna eller med regionen ifråga, inbegripet med det civila samhället, i syfte att stödja nationella utvecklingsstrategier och se till att partnerlandet, partnerländerna eller regionen ifråga involveras och deltar i dessa. Vid behov skall dessutom samråd ske mellan kommissionen, medlemsstaterna och andra givare i syfte att sörja för att gemenskapens samarbetsinsatser kompletterar medlemsstaternas och andra givares insatser. Andra aktörer kan vid behov knytas till samråden.

5. Varje strategidokument för flera länder skall i lämpliga fall åtföljas av ett vägledande flerårsprogram som kortfattat beskriver de prioriterade områden som valts ut för finansiering från gemenskapen, programmens specifika mål, förväntade resultat av och tidsram för gemenskapens stödåtgärder samt finansiella referensbelopp, sammantaget och för varje prioriterat område. Referensbeloppen kan vid behov anges som ett intervall.

6. I de vägledande flerårsprogrammen skall de finansiella anslagen fastställas för varje enskilt program på grundval av öppna kriterier och utifrån de berörda partnerländernas eller regionernas behov och resultat, och med hänsyn tagen till de svårigheter som kris- eller konfliktdrabbade länder eller regioner möter.

7. De vägledande flerårsprogrammen, liksom eventuella ändringar av eller tillägg till dessa, skall antas enligt förfarandet i artikel 22.2. De skall fastställas i samråd med de berörda partnerländerna eller regionerna.

8. De summor som anslås till de vägledande flerårsprogrammen kan ökas eller minskas i samband med översyn, varvid hänsyn skall tas till förändrade omständigheter, resultat och behov för landet i fråga, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 7.

Artikel 8

Årliga handlingsprogram

1. Årliga handlingsprogram skall ange de åtgärder som skall antas på grundval av strategidokumenten för flera länder, tematiska strategidokument och de vägledande flerårsprogrammen enligt artikel 7.

2. Eftersträvade mål, åtgärdsområden, förväntade resultat, förvaltningsmetod samt beräknat totalt finansieringsbelopp skall anges i de årliga handlingsprogrammen. Dessa skall också innehålla en beskrivning av de insatser som skall finansieras samt uppgifter om finansieringsbelopp för dem och en vägledande tidsplan för deras genomförande. De bör i förekommande fall även innehålla en redovisning av vilka lärdomar som kan dras av tidigare stödåtgärder. Målen skall vara mätbara.

3. De årliga handlingsprogrammen, liksom eventuella ändringar av eller tillägg till dessa, skall antas enligt förfarandet i artikel 22.2.

Artikel 9

Särskilda åtgärder

1. Skulle oförutsedda behov eller omständigheter uppstå får kommissionen, trots vad som sägs i artiklarna 7 och 8, vidta särskilda åtgärder som inte förutses i strategidokumenten för flera länder, de tematiska strategidokumenten och de vägledande flerårsprogrammen enligt artikel 7 eller de årliga handlingsprogrammen enligt artikel 8.

2. Eftersträvade mål, åtgärdsområden, förväntade resultat, förvaltningsmetod samt beräknat totalt finansieringsbelopp skall anges för de särskilda åtgärder som vidtas. Dessa skall också innehålla en beskrivning av de insatser som skall finansieras samt uppgifter om finansieringsbelopp för dem och en vägledande tidsplan för deras genomförande.

3. Särskilda åtgärder som kostar mer än 5 000 000 EUR skall vidtas enligt förfarandet i artikel 22.2.

4. Kommissionen skall informera den kommitté som inrättats enligt artikel 22.1 inom en månad efter det att den vidtagit särskilda åtgärder som kostar upp till 5 000 000 EUR.

AVDELNING III

STÖDMOTTAGARE OCH FINANSIERINGSFORMER

Artikel 10

Aktörer som kan komma i fråga för stöd

1. I syfte att genomföra exceptionella stödåtgärder, interimsprogram och fleråriga program enligt artikel 6, årliga handlingsprogram enligt artikel 8 och särskilda åtgärder enligt

artikel 9 får följande aktörer komma i fråga för finansiellt stöd inom ramen för denna förordning:

a) Partnerländer och regioner och deras institutioner.

b) Regioner, departement, provinser och kommuner och andra enheter på lokal nivå i partnerländerna.

c) Gemensamma organ som inrättats av partnerländerna eller regionerna och gemenskapen.

d) Internationella organisationer, inbegripet regionala organisationer, samt organ, kontor och uppdrag inom ramen för FN-systemet, internationella finansiella institut, utvecklingsbanker och institutioner med internationell jurisdiktion, i den mån de bidrar till uppnåendet av denna förordnings mål.

e) EU-organ.

f) Följande enheter eller organ i medlemsstaterna, partnerländerna och regionerna eller varje annat tredjeland, i den mån de bidrar till uppnåendet av denna förordnings mål:

   i) Offentliga och halvoffentliga organ, lokala myndigheter och organ samt grupper av sådana myndigheter eller organ.

   ii) Bolag, företag och andra privata ekonomiska organisationer eller aktörer.

   iii) Finansiella institut som tillhandahåller, främjar och finansierar privata investeringar i partnerländerna och regionerna.

   iv) Icke-statliga aktörer enligt uppräkningen i punkt 2.

   v) Fysiska personer.

2. Följande icke-statliga aktörer kan få finansiellt stöd inom ramen för denna förordning: icke-statliga organisationer, organisationer som företräder ursprungsbefolkningar, lokala medborgargrupper och yrkessammanslutningar, kooperativ, fackföreningar, näringslivsorganisationer och sociala intresseorganisationer, lokala organisationer (inbegripet nätverk) som deltar i regionalt samarbete och regional integration, konsumentorganisationer, kvinnoorganisationer och ungdomsorganisationer, organisationer inom undervisning, kultur, forskning och vetenskap, universitet, kyrkor samt religiösa sammanslutningar och samfund, medier samt icke-statliga sammanslutningar och privata och offentliga stiftelser som skulle kunna bidra till utvecklingspolitiken eller de yttre aspekterna av den inre politiken.

3. Övriga organ eller aktörer som inte ingår i de kategorier som anges i punkterna 1 eller 2 får ta emot finansiellt stöd i den mån detta är nödvändigt för att uppnå målen i denna förordning.

Artikel 11

Typer av åtgärder

1. Finansieringen från gemenskapen får ske i följande former:

a) Projekt och program.

b) Sektorspecifikt eller generellt budgetstöd, om partnerlandets förvaltning av offentliga medel är tillräckligt öppen, tillförlitlig och effektiv och om det har införts väl definierade sektorstrategier eller makroekonomiska strategier som upprättats av partnerlandet och godkänts av de främsta givarna, inbegripet i tillämpliga fall de internationella finansiella instituten. Budgetstöd kan i allmänhet vara ett av ett antal olika instrument. Vid tilldelning skall klart avgränsade mål och relaterade riktmärken anges. Ett villkor för tilldelning av budgetstöd skall vara att tillfredsställande framsteg, i form om genomslag och resultat, gjorts för att uppnå de angivna målen.

c) I undantagsfall sektorspecifika eller generella program för importstöd vilka kan ta formen av

   i) sektorspecifika importprogram där stödet utgår i form av direkt upphandling,

   ii) sektorspecifika importprogram där stödet utgår i form av utländsk valuta som ställs till förfogande för finansiering av import inom sektorn i fråga eller

   iii) generella importprogram där stödet utgår i form av utländsk valuta som ställs till förfogande för finansiering av import allmänt, varvid det kan röra sig om en rad olika produkter.

d) Medel som i enlighet med artikel 20 ställs till finansförmedlares förfogande och får användas för att bevilja lån (exempelvis för investeringar och utveckling av den privata sektorn) eller riskkapital (i form av förlagslån eller villkorslån), eller för andra förvärv av tillfälliga minoritetsandelar i ett företags kapital, under förutsättning att den finansiella risk som bärs av gemenskapen endast omfattar dessa medel.

e) Bidrag för att finansiera åtgärder.

f) Bidrag för att finansiera driftskostnader.

g) Finansiering av program för partnersamverkan mellan å ena sidan medlemsstaternas, å andra sidan partnerländernas och regionernas offentliga institutioner, nationella offentligrättsliga organ samt privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter.

h) Bidrag till internationella fonder, särskilt sådana som förvaltas av internationella eller regionala organisationer.

i) Bidrag till nationella fonder som inrättats av partnerländerna och regionerna i syfte att främja gemensam finansiering från flera givare och bidrag till fonder som inrättats av en eller flera givare för gemensamt genomförande av åtgärder.

j) Stöd i form av mänskliga och materiella resurser som krävs för att partnerländerna och regionerna skall kunna effektivt administrera och övervaka projekt eller program.

2. Finansieringen från gemenskapen får i princip inte användas för att betala skatter, tullavgifter eller andra avgifter i mottagarländerna.

3. Verksamheter som omfattas av förordning (EG) nr 1257/96 och som kan komma i fråga för finansiering inom ramen för den förordningen får inte finansieras genom den här förordningen.

Artikel 12

Kringåtgärder av understödjande karaktär

1. Finansieringen från gemenskapen får täcka utgifter för berednings-, uppföljnings-, kontroll-, revisions- och utvärderingsåtgärder som är direkt nödvändiga för att genomföra denna förordning och förverkliga dess mål. Finansieringen från gemenskapen skall också täcka utgifter för administrativ stödpersonal som anställts vid kommissionens delegationer för att förvalta projekt som finansieras genom denna förordning.

2. Understödjande åtgärder får även finansieras utanför ramen för de vägledande flerårsprogrammen. Kommissionen skall vidta sådana understödjande åtgärder i enlighet med artikel 9.

Artikel 13

Samfinansiering

1. Åtgärder som finansieras med stöd av denna förordning får bli föremål för samfinansiering, bland annat med

a) medlemsstaterna, särskilt med deras offentliga och halvoffentliga organ,

b) varje annat biståndsgivande tredjeland, särskilt med dess offentliga och halvoffentliga organ,

c) internationella och regionala organisationer, särskilt internationella och regionala finansinstitut,

d) bolag, företag och andra privata ekonomiska organisationer eller aktörer samt andra icke-statliga aktörer som avses i artikel 10.2,

e) stödmottagande partnerländer och regioner samt andra organ som kan komma i fråga för finansiellt stöd enligt artikel 10.

2. Vid parallell samfinansiering skall projektet eller programmet delas upp i flera tydligt identifierbara delprojekt som vart och ett finansieras av de olika parter som svarar för parallellfinansieringen, så att det alltid klart framgår för vilket ändamål medlen använts. Vid gemensam samfinansiering skall den totala kostnaden för projektet eller programmet fördelas mellan de parter som svarar för samfinansieringen och medlen läggas samman så att finansieringskällan för en bestämd verksamhet inom ramen för projektet eller programmet inte kan identifieras.

3. Vid gemensam samfinansiering får kommissionen ta emot och för de enheters räkning som avses i punkt 1 första, andra och tredje ledet förvalta medel som är avsedda för genomförande av gemensamma åtgärder. Kommissionen skall i sådana fall genomföra de gemensamma åtgärderna centralt, antingen direkt eller genom delegering till gemenskapsbyråer eller organ som inrättats av gemenskapen. Sådana medel skall behandlas som inkomster som avsatts för särskilda ändamål enligt artikel 18 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]).

Artikel 14

Förvaltningsformer

1. Åtgärder som finansieras med stöd av denna förordning skall förvaltas, uppföljas, utvärderas och rapporteras i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

2. Kommissionen får besluta att överlåta uppgifter som omfattar myndighetsutövning, särskilt uppgifter som avser budgetgenomförande, till de organ som avses i artikel 54.2 c i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, om organen har erkänd internationell status, tillämpar internationellt erkända förvaltnings- och kontrollsystem och står under offentliga myndigheternas övervakning.

3. Vid decentraliserad förvaltning får kommissionen besluta att använda sig av det stödmottagande landets eller den stödmottagande regionens förfaranden för offentlig upphandling och förfaranden för beviljande av bidrag.

Artikel 15

Budgetmässiga åtaganden

1. Budgetmässiga åtaganden skall göras på grundval av beslut som fattats av kommissionen i enlighet med artiklarna 6, 8, 9 och 12.

2. Finansiering från gemenskapen får juridiskt sett ske inom ramen för (bland annat) följande:

— Finansieringsöverenskommelser.

— Överenskommelser om bidrag.

— Upphandlingskontrakt.

— Arbetskontrakt.

([1]) EUT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Artikel 16

Skydd av gemenskapens ekonomiska intressen

1. Varje överenskommelse som ingås med stöd av denna förordning skall innehålla bestämmelser om skydd av Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen, särskilt med avseende på bedrägeri, korruption och andra oegentligheter i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ([1]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ([2]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ([3]).

2. Det skall i sådana överenskommelser som avses i punkt 1 uttryckligen anges att kommissionen och revisionsrätten skall ha rätt till granskning, på grundval av handlingar eller på platsen, av alla kontraktsparter eller underentreprenörer som mottagit gemenskapsmedel. Det skall i överenskommelsen också uttryckligen anges att kommissionen skall ha rätt att genomföra kontroller och inspektioner på platsen i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.

3. I varje kontrakt som sluts som ett led i genomförandet av stödet skall kommissionen och revisionsrätten tillförsäkras de rättigheter som anges i punkt 2 under och efter kontraktets genomförande.

Artikel 17

Deltagande och ursprungsregler

1. Deltagande vid tilldelning av upphandlings- eller bidragskontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall stå öppet för alla fysiska eller juridiska personer från medlemsstaterna.

2. Deltagande vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall också stå öppet för alla fysiska eller juridiska personer från

— varje land som omfattas av instrumentet för stöd inför anslutningen ([4]),

— varje icke EU-medlemsstat som är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

— varje annat tredjeland eller tredje territorium, om ömsesidig tillgång inom ramen för externt bistånd föreligger.

3. När det gäller åtgärder som vidtas i ett tredjeland som enligt de kriterier som fastställts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) betraktas som ett minst utvecklat land skall deltagande vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt stå öppet på global nivå.

4. När det gäller exceptionella stödåtgärder och interimsprogram som avses i artikel 6 skall deltagande vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt stå öppet på global nivå.

5. I fråga om åtgärder som antas för att uppnå de särskilda syften som avses i artikel 4 skall deltagande vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt stå öppet för, och ursprungsregler skall utvidgas till att omfatta, varje fysisk eller juridisk person från ett land som av OECD betecknas som ett utvecklingsland eller ett land med övergångsekonomi och fysiska eller juridiska personer från varje annat land som får omfattas av stöd inom ramen för den relevanta strategin.

6. Deltagande vid tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall stå öppet för internationella organisationer.

7. Experter som föreslås i samband med förfaranden för tilldelning av kontrakt behöver inte uppfylla de nationalitetsregler som anges i den här artikeln.

8. Varor och utrustning som köps in med stöd av ett kontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall ha ursprung i gemenskapen eller ett land som har rätt att delta i förfaranden enligt punkterna 2–5.

9. Deltagandet av fysiska och juridiska personer från tredjeländer eller tredje territorier som traditionellt har ekonomiska, handelsmässiga eller geografiska förbindelser med partnerlandet får tillåtas från fall till fall. Kommissionen får dessutom i vederbörligen motiverade fall tillåta att fysiska och juridiska personer från andra länder deltar eller att varor och utrustning med ett annat ursprung används.

Artikel 18

Förhandsfinansiering

Ränta på belopp som ställs till en mottagares förfogande vid förhandsfinansiering skall räknas av från slutbetalningen.

Artikel 19

Bidrag

I enlighet med artikel 114 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 får fysiska personer ta emot bidrag.

Artikel 20

Medel som ställs till Europeiska investeringsbankens eller andra finansförmedlares förfogande

De medel som avses i artikel 11.1 d skall förvaltas av finansförmedlare, Europeiska investeringsbanken (EIB) eller varje annan bank eller organisation med den förmåga som krävs för att förvalta medlen. Kommissionen skall från fall till fall anta genomförandebestämmelser för denna artikel med avseende på riskdelning, ersättning till den för genomförandet ansvariga

([1]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.
([2]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.
([3]) EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.
([4]) Rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 210, 31.7.2006, s. 82).

förmedlaren, medelsutnyttjande, uppbörd av avkastning på medlen samt villkor för verksamhetens avslutande.

Artikel 21

Utvärdering

I syfte att kontrollera om målen har nåtts och utarbeta rekommendationer om hur verksamheten kan förbättras i framtiden skall kommissionen regelbundet utvärdera resultaten och effektiviteten av strategier och program samt effektiviteten i programplaneringen. Kommissionen skall för diskussion överlämna viktiga utvärderingsrapporter till den kommitté som upprättas enligt artikel 22.1. Resultaten av diskussionen skall beaktas då programmen utformas och resurserna fördelas.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 30 dagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. En observatör från EIB skall delta i kommitténs överläggningar när frågor som rör EIB behandlas.

Artikel 23

Rapport

Kommissionen skall granska framstegen i genomförandet av de åtgärder som vidtas med stöd av denna förordning och varje år till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av stödet. Rapporten skall också överlämnas till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Den skall innehålla uppgifter för det föregående året om finansierade åtgärder och resultatet av uppföljnings- och utvärderingsåtgärder samt uppgifter om budgetgenomförandet med avseende på åtaganden och betalningar fördelade på länder, regioner och samarbetsområden.

Artikel 24

Finansieringsram

Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning är 2 062 000 000 EUR för perioden 2007-2013. De årliga anslagen skall anslås av budgetmyndigheten inom budgetramen.

Detta gäller för perioden 2007–2013:

a) Högst 7 procent av finansieringsramen skall tilldelas åtgärder som omfattas av artikel 4.1.

b) Högst 15 procent av finansieringsramen skall tilldelas åtgärder som omfattas av artikel 4.2.

c) Högst 5 procent av finansieringsramen skall tilldelas åtgärder som omfattas av artikel 4.3.

Artikel 25

Översyn

Kommissionen skall före den 31 december 2010 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport med en bedömning av genomförandet av denna förordning under de tre första åren, vid behov med ett förslag till ändringar av förordningen.

Artikel 26

Rättsakter som upphör att gälla

1. Följande rättsakter skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2007:

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2130/2001 av den 29 oktober 2001 om åtgärder inom området för stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd i utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika ([1]).

— Rådets förordning (EG) nr 1725/2001 av den 23 juli 2001 om åtgärder mot antipersonella landminor i andra tredje länder än utvecklingsländer ([2]).

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1724/2001 av den 23 juli 2001 om åtgärder mot antipersonella landminor i utvecklingsländer ([3]).

— Rådets förordning (EG) nr 381/2001 av den 26 februari 2001 om inrättande av en mekanism för akuta ingripanden ([4]).

— Rådets förordning (EG) nr 1080/2000 av den 22 maj 2000 om stödet till Förenta nationernas interimistiska uppdrag i Kosovo (UNMIK) och den höge representantens kansli i Bosnien och Hercegovina (OHR) ([5]), med undantag av artikel 1a i sagda förordning.

— Rådets förordning (EG) nr 2046/97 av den 13 oktober 1997 om samarbete mellan nordliga och sydliga länder i kampen mot narkotika och narkotikamissbruk ([6]).

([1]) EGT L 287, 31.10.2001, s. 3.
([2]) EGT L 234, 1.9.2001, s. 6.
([3]) EGT L 234, 1.9.2001, s. 6.
([4]) EGT L 57, 27.2.2001, s. 5.
([5]) EGT L 122, 24.5.2000, s. 27.
([6]) EGT L 287, 21.10.1997, s. 1.

— Rådets förordning (EG) nr 2258/96 av den 22 november 1996 om återanpassnings- och återuppbyggnadsprojekt till förmån för utvecklingsländer ([1]).

2. Dessa rättsakter skall fortsätta att gälla för rättsakter och åtaganden som avser genomförande av budgetåren före 2007.

Artikel 27

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från den 1 januari 2007 till den 31 december 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 15 november 2006.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. BORRELL FONTELLES	P. LEHTOMÄKI
Ordförande	*Ordförande*

([1]) EGT L 306, 28.11.1996, s. 1.